

Bekostiging gewichtenleerlingen: verschillen naar regio en alternatieven

Lex Borghans, Ron Diris en Trudie Schils

Educatieve Agenda Limburg, Universiteit Maastricht

Maart 2018

Om achterstanden aan te pakken worden er binnen het Nederlandse onderwijs extra gelden toegekend aan scholen op basis van het aantal gewichtenleerlingen. Deze gewichtenleerlingen worden toegewezen door naar het opleidingsniveau van de ouders van de leerling te kijken. Er woedt rond de gewichtenregeling al vele jaren de nodige discussie. Het CBS heeft in opdracht van het Ministerie van OCW een nieuwe regeling voorgesteld, die ook andere achtergrondkenmerken meeneemt dan alleen het opleidingsniveau van de ouders. Er zijn echter ook andere keuzes in de bekostigingssystematiek die invloed hebben op de verdeling van deze gelden. In deze notitie onderzoeken we de invloed van deze keuzes. We beperken ons tot het opleidingsniveau van de ouders als indicator, en stellen centraal hoe dat opleidingsniveau meegenomen wordt. We specificeren een aantal logische alternatieven voor de huidige regeling en laten zien wat de implicaties zijn voor de financiering op provincieniveau. Naast de vraag tot welk opleidingsniveau een leerlinggewicht zou kunnen worden toegekend, kijken we ook naar de invloed van de financieringsdrempel, van het gebruik van het *hoogste* diploma per ouderpaar, en van afwijkingen in de rapportage van gewichtenleerlingen.

Vergelijking van schoolprestaties naar opleiding ouders

Op dit moment wordt er in het Nederlands onderwijs extra gewicht toegekend aan twee type leerlingen: leerlingen waarvan beide ouders maximaal een diploma hebben op vmbo-praktisch niveau (gewicht 0,3) en leerlingen met één ouder met maximaal basisschool-niveau en één ouder met maximaal vmbo-praktisch niveau (gewicht 1,2). Per (gewogen) gewichtenleerling wordt er, vanaf de financieringsdrempel, extra financiering toegekend van ongeveer 3000 euro. De indeling van de gewichten is waarschijnlijk ontstaan omdat de betreffende groepen (met name gewicht 1,2) zeer vaak allochtonen betreffen. Daarmee sloot deze regeling beter aan op een eerdere regeling waarbij met name scholen met allochtone leerlingen extra middelen kregen.

Als echter gekeken wordt naar de prestaties op de Centrale Eindtoets Basisonderwijs zijn er geen verschillen tussen leerlingen met gewicht 1,2 en 0,3. Daarnaast blijkt dat leerlingen met laagopgeleide ouders zonder gewicht ook laag presteren. Tabel 1 laat de gemiddelde score op de Centrale Eindtoets Basisonderwijs zien voor elke combinatie van opleidingsniveau van de vader en de moeder van een leerling (op basis van data van alle leerlingen in Nederland voor de jaren 2009 tot en met 2015). De rode vakjes corresponderen met het huidige 1,2-gewicht en het gele vakje correspondeert met het huidige 0,3-gewicht. Een eerste constatering is dat beide groepen leerlingen vrijwel gelijk presteren. Er lijkt op basis hiervan dus geen rechtvaardiging voor het feit dat de 'rode' leerlingen vier keer zwaarder meetellen dan de 'gele' leerlingen.¹ Ook het verschil met leerlingen van ouders met mbo-1- of mbo-2-niveau (die dus momenteel helemaal geen gewicht krijgen) is relatief klein. We zien grotere sprongen bij de overgang naar mbo 3-4 en ook naar hbo en wo. We

---

¹ Een mogelijke beperking van de vergelijking hier is dat de huidige gewichtenregeling in potentie ook bijgedragen kan hebben aan (het verkleinen van de) verschillen. Echter, recent onderzoek van het Centraal Planbureau toont aan dat de huidige gewichtenregeling geen grote impact heeft op citoprestaties (CPB, 2017). Een mogelijke verklaring hiervoor is het feit dat de extra financiering gespreid wordt ingezet en daarmee ook ten goede komt aan niet-gewichtenleerlingen, wanneer deze op een school zitten die boven de drempel zit.

rangschikken mbo 1-2 hier lager dan vmbo-theoretisch, aangezien de gemiddelde citoscores van de laatste groep duidelijk hoger liggen.

Tabel 1: gemiddelde scores Cito Eindtoets per combinatie van onderwijsniveau ouders (moeders in rijen, vaders in kolommen)

	BS	VMBO P	MBO 1-2	VMBO T	MBO3	MBO4	HBO	WO	Totaal
BS	528,33	528,54	529,37	529,09	531,01	532,34	534,19	536,13	529,78
VMBO P	528,21	529,19	529,34	530,54	531,15	532,14	535,02	536,46	530,68
MBO 1-2	528,74	530,44	530,84	531,58	532,24	533,08	536,00	536,17	532,15
VMBO T	530,11	531,38	532,57	533,34	533,01	534,22	535,88	536,77	533,19
MBO 3	530,98	532,11	531,91	533,92	534,86	535,59	537,76	539,25	535,35
MBO 4	531,43	533,09	533,09	534,55	535,63	536,61	538,07	540,46	536,66
HBO	534,81	536,21	535,03	536,73	538,30	538,97	539,99	541,63	539,80
WO	537,51	537,15	538,10	538,68	539,83	541,31	541,28	543,31	542,30
Totaal	529,47	531,52	531,83	533,30	535,15	536,87	539,22	542,03	537,19

Rood = huidig gewicht 1,2

Geel = huidig gewicht 0,3

Groen = Variant G3 (inclusief alle lagere niveaus)

Blauw = Variant G4 (inclusief alle lagere niveaus)

In onderstaande analyse kijken we vooral naar de directe financiering van gewichtenleerlingen. Binnen het achterstandenbeleid van het primair onderwijs bestaat een tweede regeling; de zogenaamde impulsgebiedentoeslag. Deze toeslag kent gewichtenleerlingen (ongewogen) een extra 1700 euro toe wanneer de school in een impulsgebied staat. Dit zijn gebieden met een hoog percentage lage inkomens en/of uitkeringen (op basis van de viercijferige postcode). Verderop in deze analyse kijken we naar de totale financiering van achterstandenbeleid, inclusief deze toeslag.²

Alternatieve gewichtenregelingen

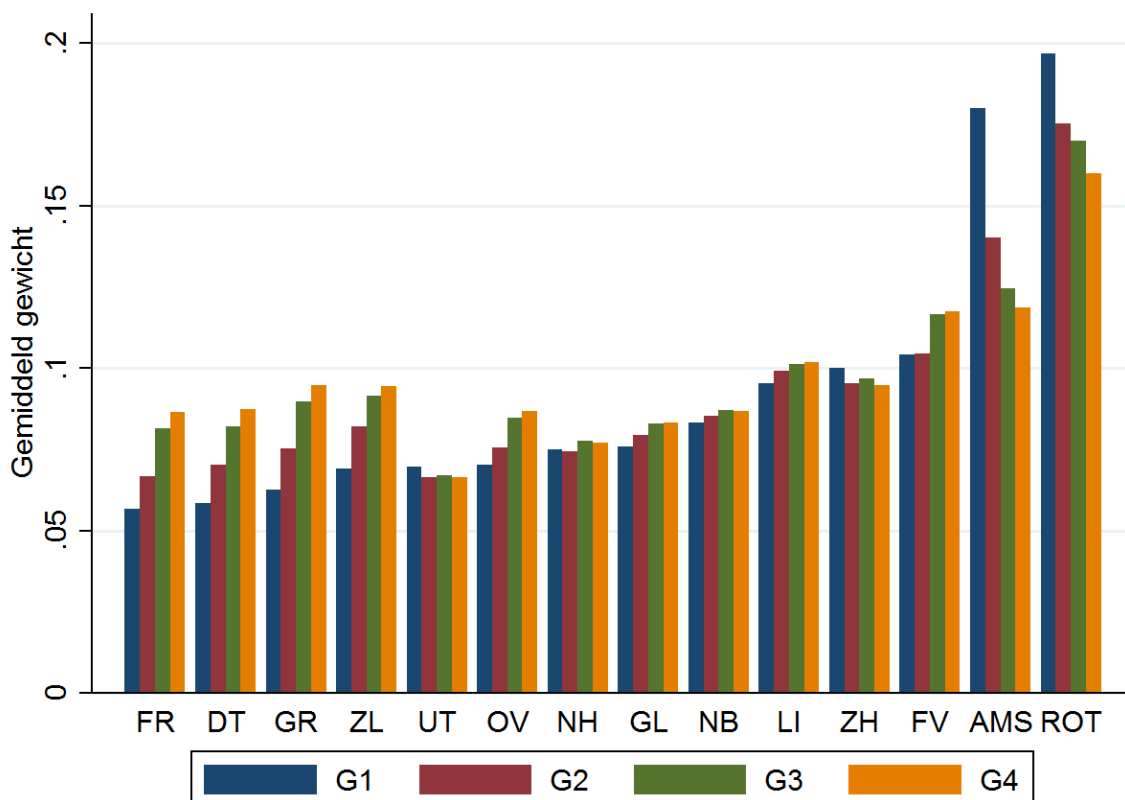
Op basis van de patronen in Tabel 1, bekijken we de implicaties van drie alternatieve gewichtenregelingen. Een eerste alternatief (G2) is om de gewichten zoals ze nu zijn gelijk te trekken, aangezien er qua prestaties geen verschil is tussen beide groepen met gewicht. In plaats van 0,3 en 1,2 zetten we beide gewichten hiervoor op 0,75. Een tweede alternatief is om ook de groep met mbo-1-2-ouders op te nemen in de gewichtenregeling, gezien de vrijwel even lage scores. Dit zijn de groene vakjes in Tabel 1 (de gele en rode vakken vallen uiteraard ook nog steeds binnen deze voorgestelde regeling) en vormt regeling G3. Een derde alternatief is om ook leerlingen met een ouder tot en met mbo-4 mee te nemen, op de voorwaarde dat de tweede ouder een niveau heeft dat niet hoger ligt dan mbo 1-2. Dit alternatief neemt ook de blauwe vakjes in Tabel 1 mee. Dit wordt regeling G4. We zien dat er op de marge van deze regeling een vrij grote sprong is als we ook de tweede ouder met vmbo-t meenemen, vandaar deze gekozen scheiding. In regeling G3 en G4 hebben er uiteraard meer leerlingen een gewicht. Om dit te compenseren, geven we per leerling een lager gewicht in deze regelingen, zodat het gemiddelde gewogen gewicht onder alle regelingen gelijk is. In G3 geven we hiervoor alle leerlingen een gewicht 0,55. In G4 geven we alle leerlingen in

² In het Voortgezet Onderwijs bestaat een soortgelijke toeslag; het leerplusarrangement. Deze kent ook leerlingen uit regio's met hoge armoede, vanaf een bepaalde drempel, extra gelden toe. Het totale budget van deze regeling is echter veel kleiner dan voor het achterstandenbeleid van het primair onderwijs (het totale budget ligt rond de 350 miljoen voor het primair onderwijs en rond de 50 miljoen voor het voortgezet onderwijs; CPB, 2017).

de rode, gele en groene vakken een gewicht van 0,45 en alle leerlingen in de blauwe vakken een gewicht van 0,275.

In Figuur 1 zien we wat de gevolgen zijn voor deze verschillende gewichtenregelingen op regioniveau. We gebruiken hiervoor data voor alle leerlingen die in 2015 primair onderwijs volgden. We laten het gemiddelde gewicht zien per provincie en voor de twee grote steden (Amsterdam en Rotterdam).³ Regio's zijn gerangschikt op het gemiddelde niveau op basis van de huidige gewichtenregeling. De twee grote steden steken er duidelijk bovenuit in dit geval, met name omdat ze veel 1,2 leerlingen hebben. Het gemiddelde gewicht is ook relatief hoog in Flevoland, Zuid-Holland en Limburg, en het laagst in Friesland, Drenthe en Groningen. Wanneer we de 0,3 en 1,2 gewichten gelijk trekken naar 0,75, dan zien we een forse afname bij de grote steden (met name Amsterdam), een kleine afname in Utrecht, Noord-Holland en Zuid-Holland, en een toename in alle andere provincies. De toename is met name groot in de vier provincies die het laagst gerangschikt zijn in de huidige regeling: Friesland, Drenthe, Groningen en Zeeland.

Figuur 1: gemiddeld gewicht naar regeling

De overgang van G2 naar G3 volgt ruwweg hetzelfde patroon als de overgang van G1 naar G2. De grote steden verliezen meer van hun voorsprong en de provincies aan de linkerkant van de figuur maken steeds meer van hun achterstand goed. De groep in het midden blijft wederom vrij stabiel, al zijn er relatief sterkere toenames in Overijssel en Flevoland. Dit patroon zet zich wederom voort als we G3 vergelijken met G4, al zijn hier de verschillen absoluut gezien kleiner. De alternatieve regelingen verkleinen de verschillen in aandelen gewichtenleerlingen naar regio in Nederland dus

³ De cijfers voor Noord-Holland en Zuid-Holland zijn exclusief, respectievelijk, Amsterdam en Rotterdam.

sterk. Zeker voor Amsterdam zijn de gevolgen substantieel, terwijl Rotterdam, hoewel het sterk inlevert in de alternatieve regelingen, nog steeds een uitbijter blijft. Figuur A1 in de appendix laat direct de verschillen zien tussen de regelingen.

De impact van de financieringsdrempel

Aandelen gewichtenleerlingen vertalen zich niet direct naar financiering omdat er een drempel is opgenomen in de regeling. Scholen krijgen pas extra geld vanaf een (gewogen) gewicht van 0,06.⁴ Dit betekent dus dat scholen die onder de drempel vallen helemaal geen extra financiering krijgen. Op regioniveau is het daarom gunstig om sterke segregatie te hebben, met daarbij veel scholen met vrijwel geen gewicht (die toch vrijwel niets verliezen met de drempel) en veel scholen met een hoog gewicht. Aan de andere kant is het ongunstig om veel scholen te hebben die net onder de drempel vallen.⁵ In Figuur 2 zien we de gemiddelde gewichten (en dus impliciet ook de huidige financiering, alleen nog niet vermenigvuldigd met de financieringsfactor) wanneer we deze drempel eraf halen.⁶ In deze figuur zien we dat Rotterdam en Amsterdam absoluut gezien het meeste moeten inleveren. Dit is logisch omdat zij meer scholen hebben die boven de drempel vallen en dus vaker de volledige 6% verliezen. Interessanter is om te kijken welk *deel* van de financiering door deze drempel ingeleverd moet worden. Dit is te zien in Figuur 3, waarin regio's zijn gerangschikt op dit *relatieve* verschil. De blauwe balken in deze figuur geven dus het aandeel gewichtenleerlingen dat niet gefinancierd wordt aan. In Figuur 3 blijkt juist dat de grote steden relatief gezien het minst verliezen door de drempel, waarschijnlijk door de veel sterkere (etnische) segregatie. Aan de andere kant blijkt dat in de noordelijke provincies tegen de 70% van de gewichtenleerlingen niet gefinancierd wordt door het bestaan van de drempel. Het gebruik van de drempel vergroot daarmee de relatieve verschillen in totale financiering naar regio binnen Nederland. Het verlies aan financiering door de drempel is in Limburg gemiddeld. Een oefening waarbij we op een *budgetneutrale* manier de drempel uit de regeling halen laat zien dat het totale achterstandenbudget voor Limburg dan een fractie lager zou zijn dan in de situatie met drempel.

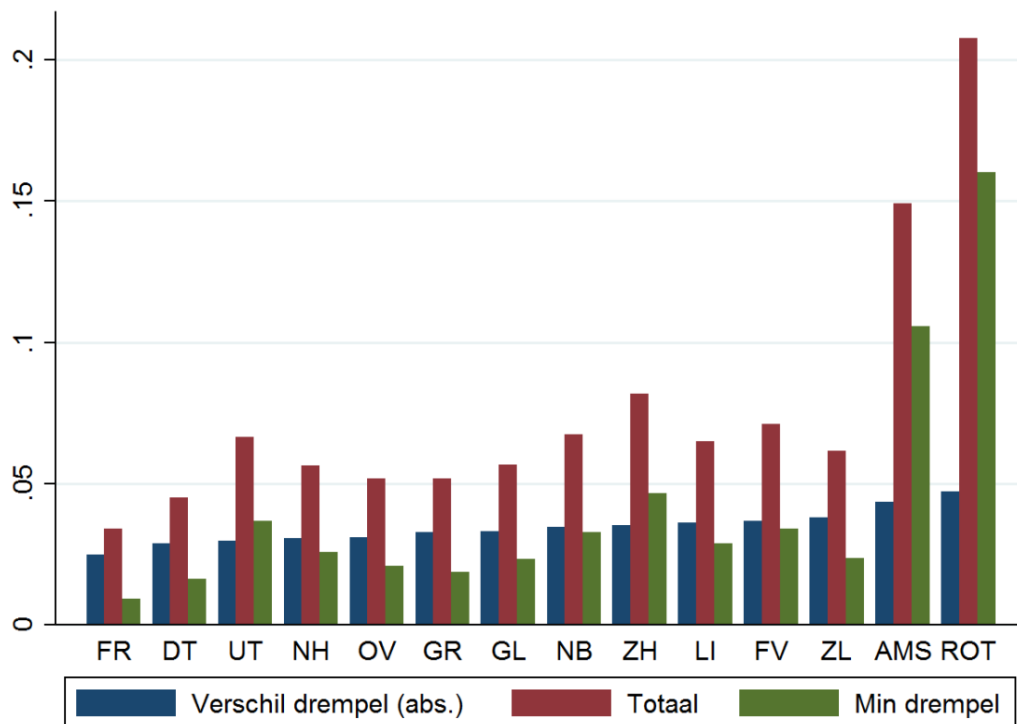
---

⁴ Een gewogen gewicht van 0,06 kan bijvoorbeeld worden bereikt door op een school met 100 leerlingen, 20 0,3 leerlingen te hebben ($20 \cdot 0,3 / 100 = 0,06$), of 5 1,2 leerlingen te hebben ($5 \cdot 1,2 / 100 = 0,06$).

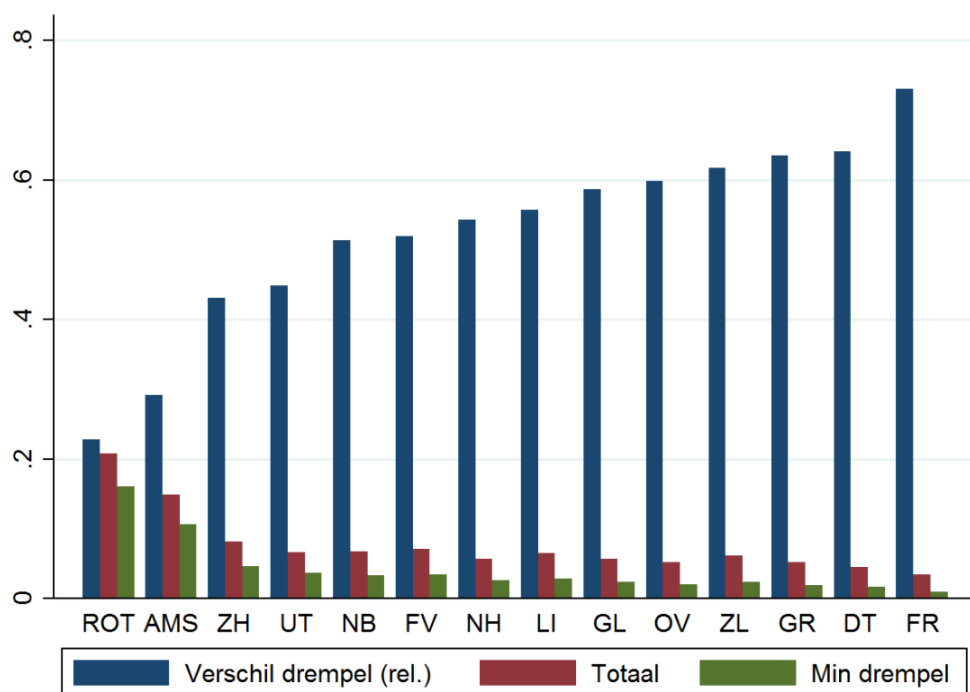
⁵ Ook het hebben van veel scholen die net boven de drempel vallen is ongunstig, aangezien die relatief aan hun totale gewicht het meeste inleveren. Als we bijvoorbeeld een school vergelijken met gewicht 0,07 met een school met gewicht 0,21, dan ligt de financiering een factor 15 hoger bij de tweede (0,01 vs. 0,15) terwijl het gewicht maar een factor 3 hoger is.

⁶ De cijfers in de Figuren 3 en 4 zijn gebaseerd op de werkelijk opgegeven gewichten van de scholen, en wijken daarom iets af van de cijfers onder G1 in Figuur 1 (waar alle gewichten zijn gebaseerd op de administratieve gegevens van het CBS over opleidingsniveaus).

Figuur 2: schoolgewicht met en zonder drempel, gerangschikt op absoluut verschil

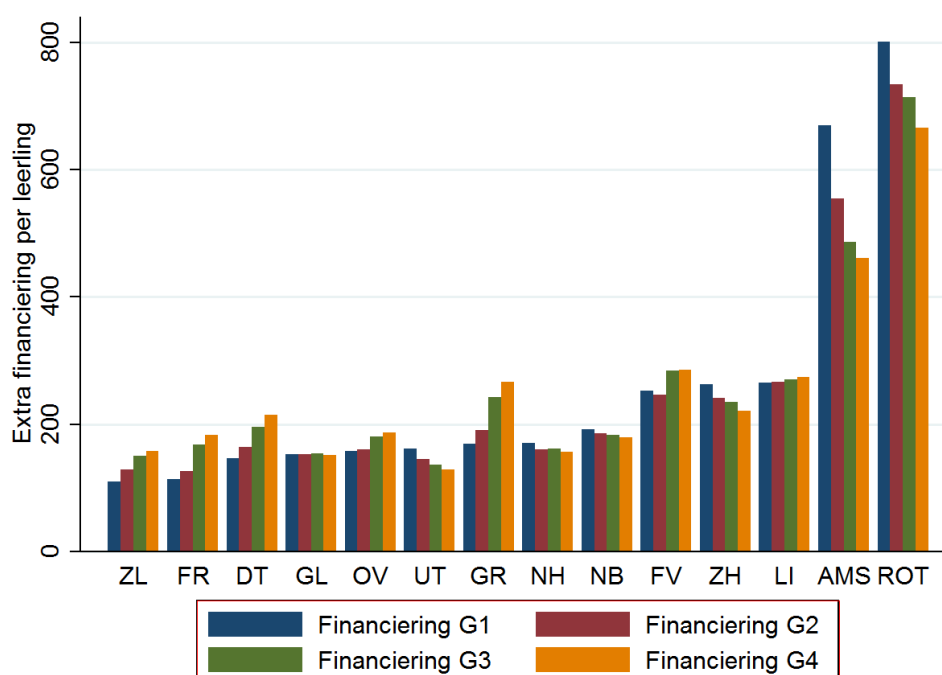
Figuur 3: schoolgewicht met en zonder drempel, gerangschikt op relatief verschil

Totale financiering (inclusief impulsgebiedentoeslag)

We kijken nu naar de totale financiering van het achterstandenbeleid. Daarbij nemen we dus ook de eerder genoemde impulsgebiedentoeslag mee. In Appendix figuur A2 zien we per regio het aandeel leerlingen dat zowel gewichtenleerling is als in een impulsgebied op school zit (en dus de extra 1700 euro krijgt via de impulsgebiedentoeslag). Impulsgebieden vinden we vooral veel in de grote steden, maar ook in Groningen en Limburg. We kijken nu hoe de verschillende regelingen de *totale* financiering beïnvloeden. Hiervoor nemen we dus de directe financiering van gewichtenleerlingen, met de drempel eraf gehaald, en tellen daar de financiering via de impulsgebiedentoeslag bij op. De resulterende gemiddelde extra financiering *per leerling* is te zien in Figuur 4.

Figuur 4: totale financiering uit achterstandenbeleid naar regeling en regio

De rangschikking van de regio's verandert enigszins nu we ook de extra toeslag meenemen; vooral Groningen schuift nu duidelijk op. Daarnaast is het gat in financiering tussen de grote steden en de andere regio's nog een stuk groter met de toeslag erbij. Dit gat neemt nog steeds duidelijk af in de alternatieve regelingen, maar blijkt ook onder G4 nog sterk. Verschillen tussen de regelingen worden vooral bepaald door verschillen in de 'directe' financiering van gewichtenleerlingen en in mindere mate door verschillen in de financiering via de impulsgebiedentoeslag.⁷

Figuur 4 laat zien dat de totale financiering voor Limburg weliswaar toeneemt in de alternatieve regelingen, maar niet in heel grote mate. In Tabel 2 zien we de financiering uitgedrukt in het totale budget dat naar Limburgse scholen vloeit (gebaseerd op een totaal aantal Limburgse PO leerlingen

⁷ Er zijn wel enige verschillen in de impulsgebiedentoeslag naar regeling, aangezien er in de regelingen G3 en G4 meer leerlingen zijn die in aanmerking komen voor die extra toeslag. Hierdoor krijgt vooral Groningen relatief veel extra geld via de toeslag in de regelingen G3 en G4. Overigens verlagen we in de analyse de toeslag in de regelingen G3 en G4, zodat de totale financiering uit de impulstoeslag budgetneutraal blijft. Hierdoor neemt voor de grote steden de financiering uit de toeslagen juist af in regelingen G3 en G4. De verschillen in financiering voor de impulsgebiedentoeslag alleen zijn zichtbaar in Appendix Tabel A3.

van 76.527). Dit budget neemt toe van 20,3 miljoen euro onder regeling G1 naar 21.0 miljoen onder regeling G4 (zie Tabel 2). De toename voor Limburg in Figuur 4 is relatief kleiner dan de toename in gewichtenleerlingen die we zagen in Figuur 1. Dit komt omdat veel van de ‘extra’ gewichtenleerlingen in de regelingen G3 en G4 op scholen zitten die onder de financieringsdrempel vallen. Dit geldt echter niet alleen voor Limburg, maar ook voor het merendeel van de rest van Nederland. Hoewel we de regeling zo opgesteld hebben zodat het gemiddelde gewicht gelijk zou blijven, is de regeling niet meer *budgetneutraal* omdat de drempel relatief meer geld weg neemt in de alternatieve regelingen. In de laatste kolom van Tabel 2 zien we de financiering voor Limburg wanneer we de financiering per gewichtenleerling ophogen om voor Nederland budgetneutraal te blijven. We zien dat de toename in totale financiering voor Limburg van G1 tot G4 duidelijk hoger is in dat geval.

Tabel 2: totale financiering Limburg naar regeling

Regeling	Totale financiering (gewichtenneutraal)	Totale financiering (budgetneutraal)
G1	20,3 miljoen	20,3 miljoen
G2	20,4 miljoen	21,6 miljoen
G3	20,7 miljoen	21,6 miljoen
G4	21,0 miljoen	22,4 miljoen

Andere bepalende factoren voor financiering

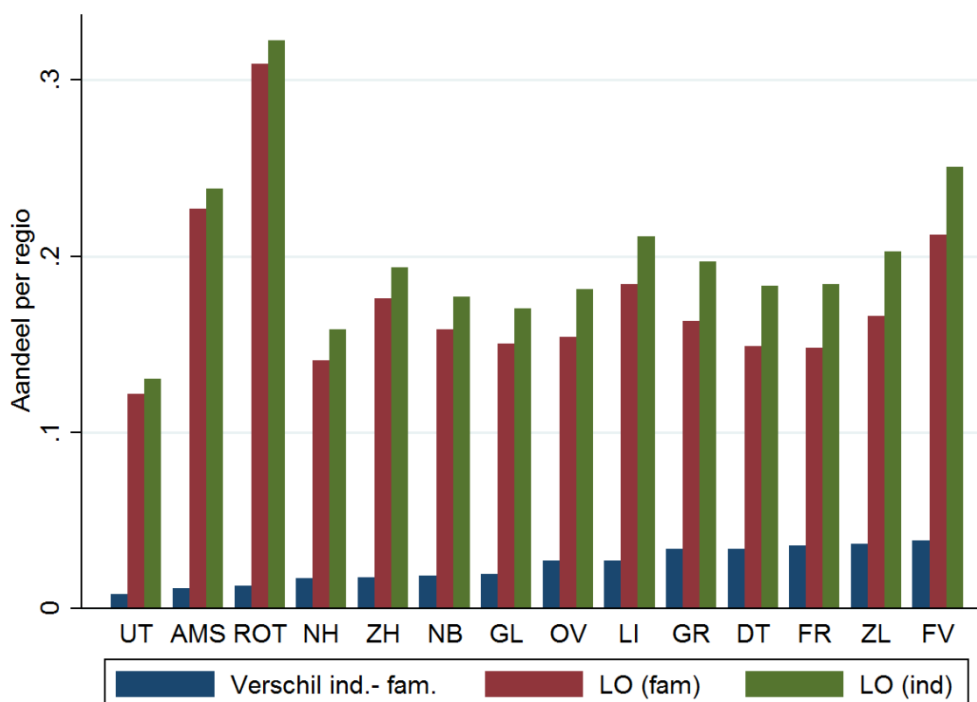
Individueel vs. gezinsniveau

Buiten de keuzes rondom het toekennen van gewichten naar opleidingsniveau van de ouders en het gebruik van de drempel kijken we nog naar twee andere aspecten rond de gewichtenregeling die implicaties kunnen hebben voor verschillen in financiering naar regio: verschillen in de ‘koppeling’ van ouders naar opleidingsniveau en verschillen in het opgeven van gewichten.

Figuur 5 kijkt naar verschillen tussen aandelen laagopgeleid (hier gedefinieerd als maximaal een diploma mbo 1-2; dus volgens de regeling G3) op individueel niveau en op gezinsniveau. Verschillen in beide definities ontstaan wanneer laag opgeleiden een niet-laag opgeleide partner hebben, en daardoor op gezinsniveau niet meer tellen als laag opgeleid (het hoogste opleidingsniveau van de ouders telt immers alleen). Figuur 5 laat beide niveaus zien naar regio en rangschikt op het verschil.

De figuur geeft aan dat de verschillen tussen beide definities het kleinst zijn in de Randstad. Daar vinden dus relatief veel mensen een partner van hetzelfde opleidingsniveau. In Flevoland, Zeeland en de noordelijke provincies komt het relatief vaker voor dat laag opgeleiden een partner hebben met een hoger opleidingsniveau. De verschillen naar regio zijn echter niet heel groot. In de rangschikking treden er geen sterke verandering voor, al blijkt dat Flevoland zijn tweede plaats ‘verliest’ aan Amsterdam wanneer we van individueel niveau overstappen op gezinsniveau.

Figuur 5: laag opgeleiden: individueel en gezinsniveau

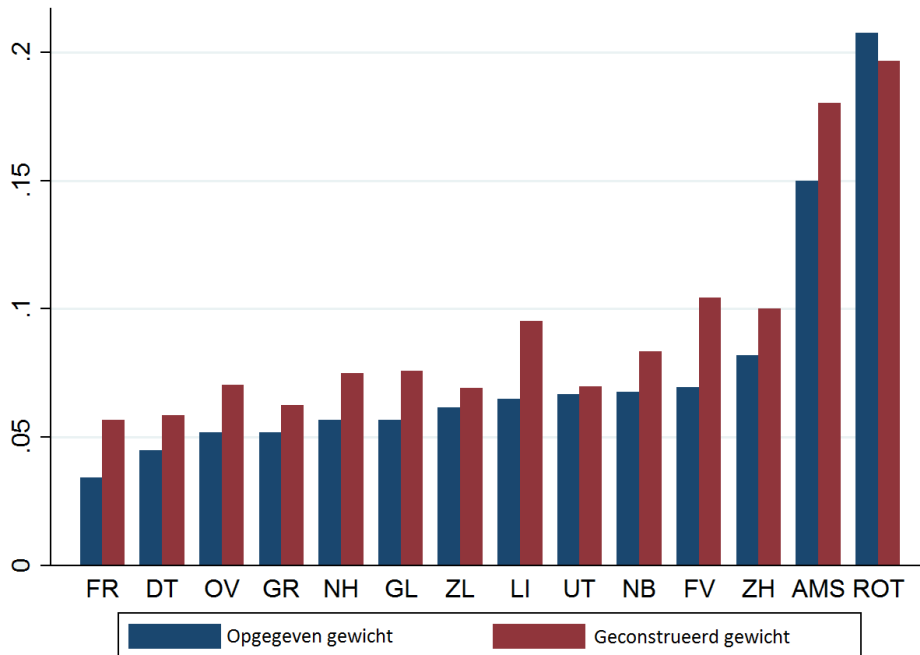

Opgegeven gewichten vs. administratie

Tot slot kijken we naar verschillen in het opgeven van gewichtenleerlingen. Scholen moeten per leerling opleidingsniveaus van ouders doorgeven zodat aan de hand hiervan bepaald kan worden wat het schoolgewicht is. We vergelijken hierbij de administratieve gegevens van het CBS over opleidingsniveau van de ouders met de officieel geregistreerde gewichten. Deze wijken onderling opvallend vaak af. Figuur 6 hieronder laat voor elke regio zien wat het gemiddelde opgegeven gewicht is en het gemiddelde door ons samengestelde gewicht (gelijk aan G1 uit Figuur 1). De figuur laat zien dat scholen gemiddeld meer gewicht zouden mogen opgeven dan ze doen; het geconstrueerde gewicht is hoger dan het opgegeven gewicht in alle regio's behalve Rotterdam. Het verschil is vooral sterk in Flevoland en Limburg.

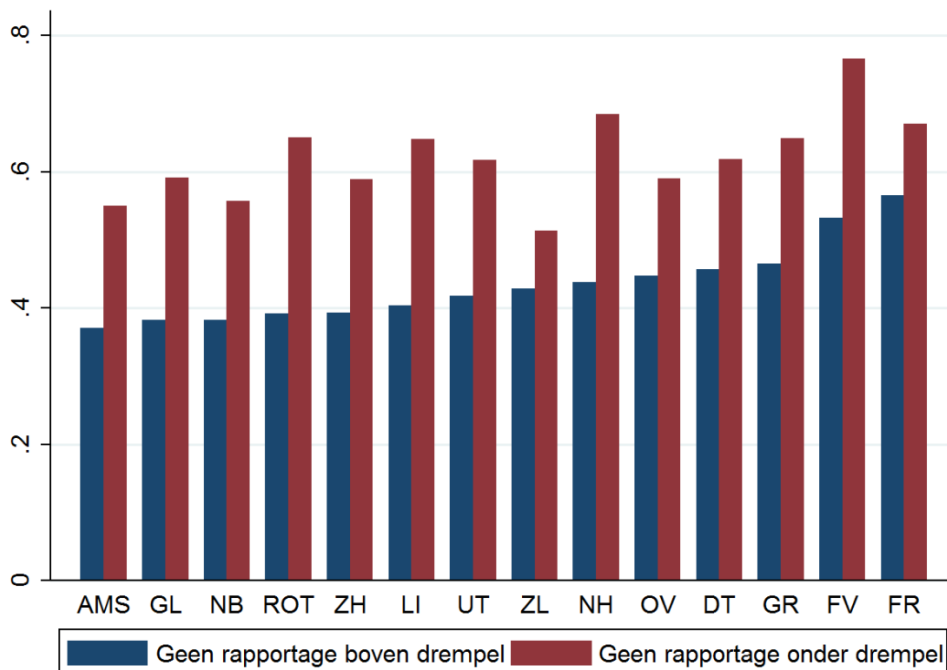

Figuur 6: opgegeven gewichten en geconstrueerde gewichten

Het komt dus vooral vaak voor dat er volgens de administratieve gegevens van het CBS wel een gewicht toegekend had mogen worden aan een bepaalde leerling, maar niet gedaan is door de school. Een mogelijke verklaring kan zijn dat scholen geen gewicht opgeven wanneer ze de financieringsdrempel toch niet halen. Om dit te onderzoeken kijken we naar verschillen in 'onderrapportage' van gewichtenleerlingen tussen scholen die wel en scholen die niet de drempel zouden halen op basis van de administratieve data. Figuur 7 geeft deze cijfers per regio.

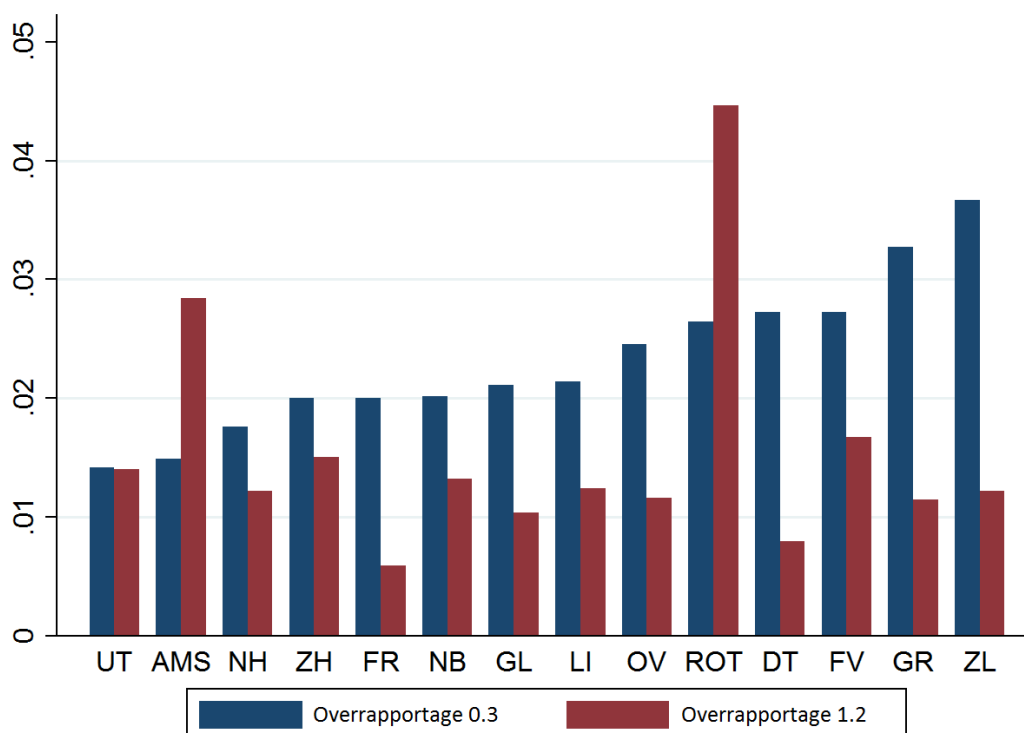
Figuur 7: onderrapportage van gewichtenleerlingen, naar regio en type school

Wat allereerst opvalt, is het hoge aandeel van onderrapportage. Deze ligt rond de 50%. Deze 50% geeft het aandeel van alle leerlingen waarvoor een gewicht had toegekend mogen worden maar waarbij dat niet is gebeurd, voor alle leerlingen waarvan de opleidingsgegevens van beide ouders beschikbaar zijn. Hoewel de aandelen duidelijk hoger zijn bij scholen die er geen belang bij hebben (i.e. die toch onder de drempel vallen), is er ook onder de scholen die meer financiering zouden krijgen bij opgave nog steeds een sterke onderrapportage. We zien redelijke verschillen in onderrapportage naar regio. ‘Tactische’ onderrapportage is relatief gezien vooral gebruikelijk in en rondom de Randstad (de verschillen tussen de staven zijn daar groter). Onderrapportage is in absolute zin gebruikelijker in de noordelijke provincies.

Voor de volledigheid kijken we ook naar situaties waarin er wel een gewicht is toegekend maar dat volgens de administratieve data niet terecht was. De aandelen van deze mismatch per regio zien we in Figuur 8. We splitsen uit naar overrapportage⁸ van 0,3 gewichten en overrapportage van 1,2 gewichten. Overrapportage is vooral sterk in Rotterdam en dan met name wat betreft 1,2 leerlingen. Dit zagen we al gereflecteerd in Figuur 6 waar het gemiddelde opgegeven gewicht voor Rotterdam als enige regio hoger was dan het gemiddelde geconstrueerde gewicht.

Figuur 8: overrapportage van gewichtenleerlingen, naar regio

⁸ We noemen dit hier gemakshalve overrapportage, maar de mogelijkheid bestaat uiteraard ook dat de administratieve data niet in alle gevallen kloppend zijn.

Conclusie

De huidige gewichtenregeling is gebaseerd op een aantal keuzes die consequenties hebben voor de verdeling van middelen. In deze notitie bekijken we de concrete impact van deze keuzes. Allereerst is de verdeling van gewichten naar opleidingsniveau van de ouders niet in lijn met de schoolprestaties van de verschillende type leerlingen. We bekijken daarom een aantal alternatieve regelingen, die meer recht doen aan de geobserveerde verschillen in schoolprestaties. Onder deze alternatieve regelingen is de financiering duidelijk lager in de Randstedelijke gebieden en duidelijk hoger in de noordelijke provincies. Verder blijkt dat een aantal andere aspecten van de huidige financieringsopzet, met name het gebruik van het hoogste diploma per ouderkoppel en het gebruik van de 6% drempel, ook in het voordeel zijn van de grote steden en in het nadeel van de meer landelijke gebieden.

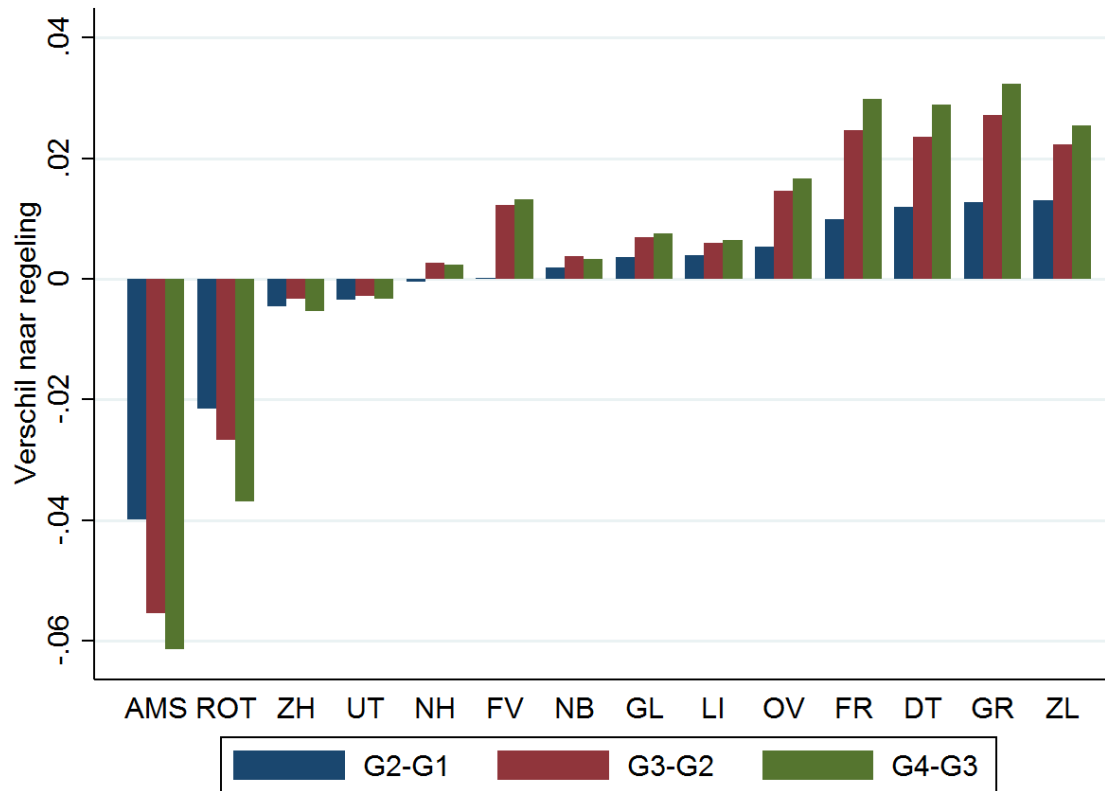
Voor Limburg hebben de meeste van de bestudeerde aspecten een negatief effect op de bekostiging. Aanpassingen zouden dus gunstig zijn, al zijn deze verschillen groter in sommige andere provincies. De cijfers geven ook aan dat Limburg zich tekort lijkt te doen in het opgeven van gewichten; het verschil tussen het opgegeven gewicht en het gewicht dat samengesteld is op basis van de administratieve data is relatief erg sterk.

Referenties

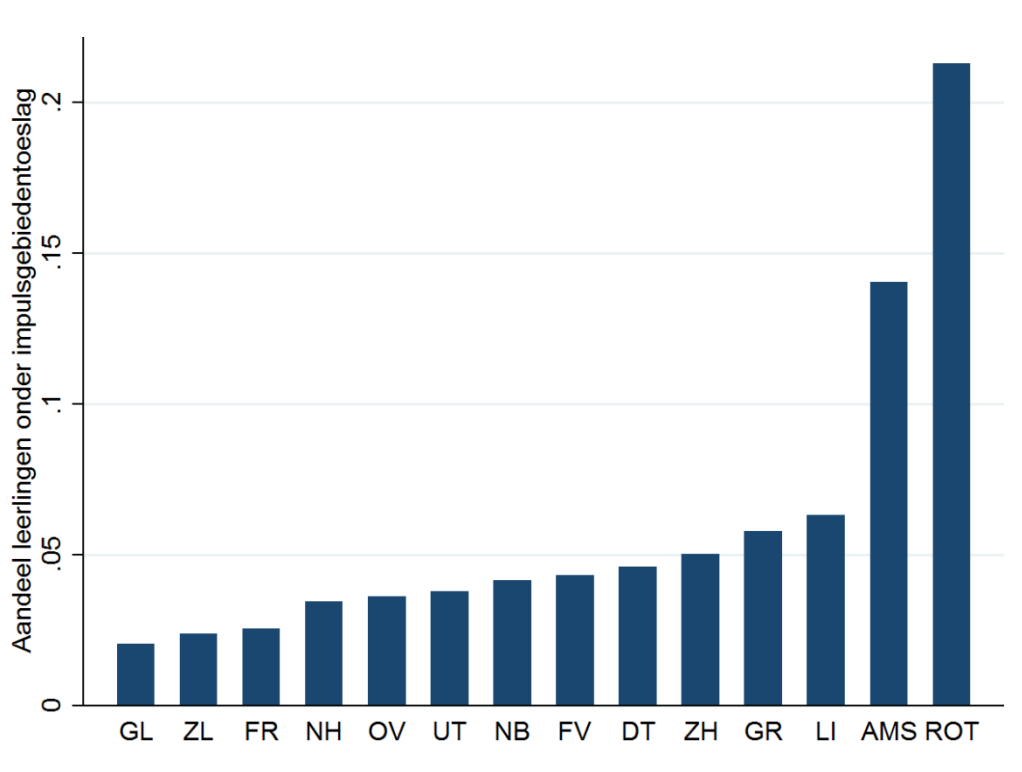
Centraal Planbureau (2017), Een empirische evaluatie van het onderwijsachterstandenbeleid in het primair en voortgezet onderwijs, CPB notitie.

Appendix

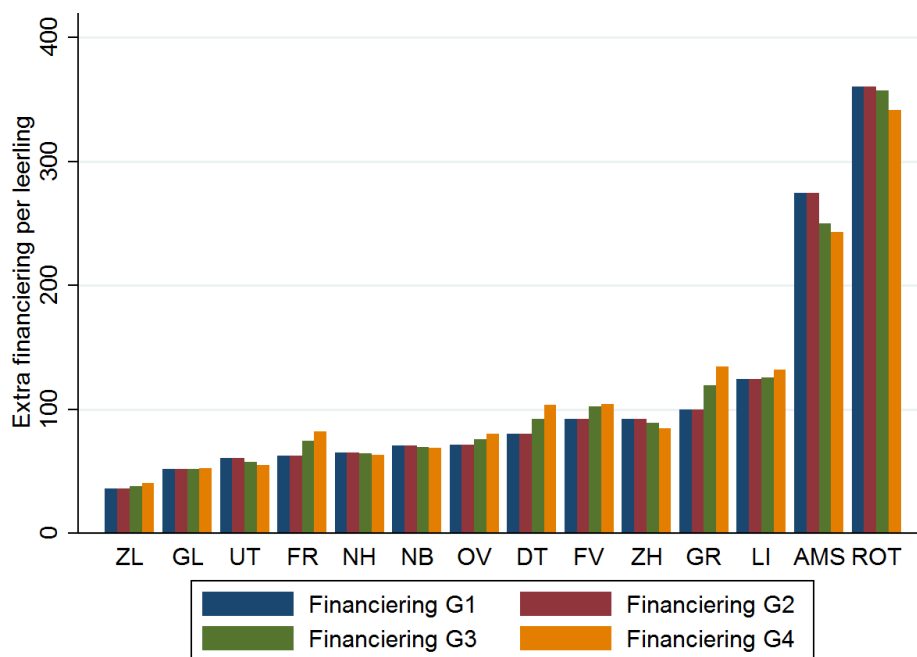
Figuur A1: verschillen naar gewichtenregelingen

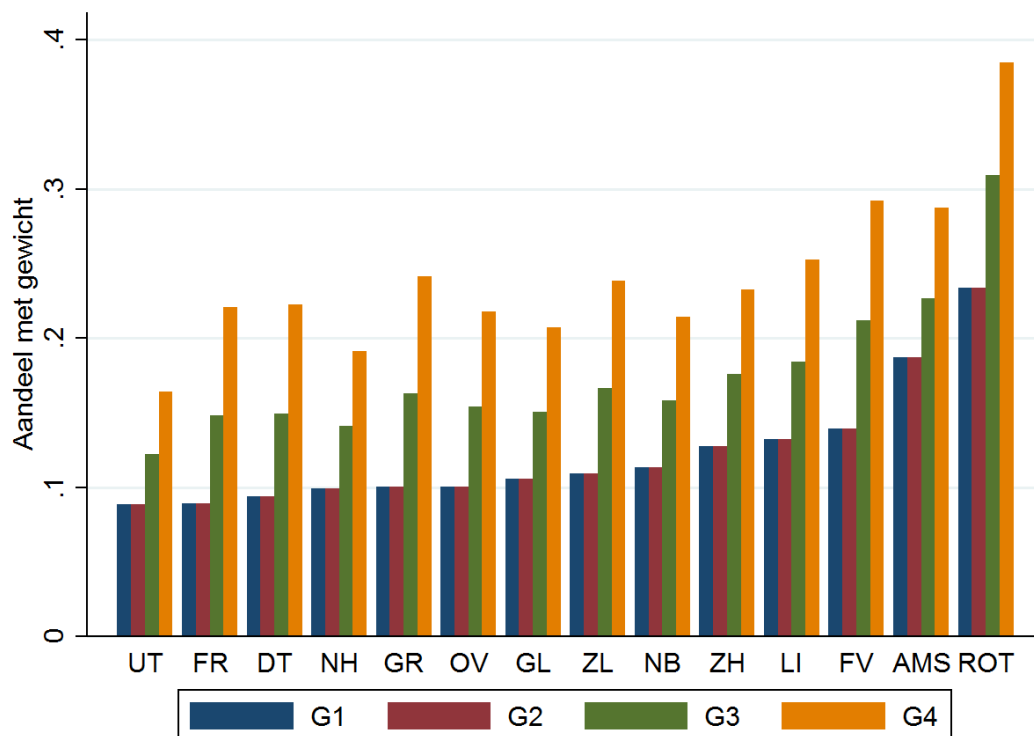
Figuur A2: Aandeel leerlingen gefinancierd door impulsgebiedentoeslag

Figuur A3: financiering uit impulsgebiedentoeslag naar regeling en regio

Figuur A4: aandelen leerlingen met gewicht onder de verschillende regelingen (ongewogen)

Tabel A1: observaties op citotoets voor elke combinatie van onderwijsniveaus (cohorten 2009-2015)
(moeders in rijen, vaders in kolommen)

	BS	VMBO P	MBO 1-2	VMBO T	MBO3	MBO4	HBO	WO	Totaal
BS	11318	5114	2350	1264	3104	3219	1707	779	28855
VMBO P	4265	6614	2983	1431	4707	5496	2324	733	28553
MBO 1-2	1690	2911	1831	765	2736	3756	1941	586	16216
VMBO T	1586	2729	1439	890	2592	3720	1899	579	15434
MBO 3	2630	5991	3204	1707	9025	13210	10925	4953	51645
MBO 4	2683	8084	4319	2626	12027	29287	23214	11939	94179
HBO	1077	2958	1629	1153	8758	20777	46379	26556	109287
WO	435	732	493	414	3134	10302	18220	45513	79243
Totaal	25684	35133	18248	10250	46083	89767	106609	91638	423412